

England, Hamborg og Danmark. Til England var Fragten langt den billigste, nemlig 10 Shillings pr. Ton, til Hamborg 12 $\frac{1}{3}$ Shilling og til Danmark, Norge og Sydsvrige 15 Shillings, og man paastaar, at det er, fordi de store Skibe ikke kunne komme herind. Men kan man spare ca. et Par Kroner pr. Ton for en Del af det, som gaar til Esbjerg, saa vil det blive meget store Beløb. I Beretningen nævnes det, hvor mange Tons der er indført. Jeg tror, at det er saadant noget som 223,000 Tons. Kunde man paa blot en Fjerdedel af det spare 2 Kr. pr. Ton, vilde det være 120,000 Kr., og det er dog noget, som statsøkonomisk set kommer Landet til gode. Det vilde der indvindes, saa dybt Vand har overordentlig meget at sige, men det er ogsaa nødvendigt, at vi faa en Eksporthavn. Naar jeg er fremkommen med disse Udtalelser, er det for at godtgøre, at vi virkelig trænge derovre, thi jeg har faaet Indtryk af, at der er fremkommet Røster om, at det var noget fordringsfuldt, at vi absolut vilde have disse Penge. Jeg synes ikke, at vi ere saa fordringsfulde, men naturligvis ville vi gerne have nogle Penge til Esbjerg. Men naar vi nu her i Rigsdagen have vedtaget mange store og gode Lønningslove for Bestillingsmændene, have vi ogsaa en Pligt til at skaffe Indtægter. Samtidig med at vi ordne vort Forhold til dem, der arbejde i Statens Tjeneste, bør vi ogsaa skaffe dem, der skulle ud med Pengene, Betingelser for, at de kunne leve. Det gør man ved Jernbaner — og derfor var jeg ogsaa glad ved Jernbaneloven —, og det gør man ved at udvide vort Havnevesen, hvorved vi kunne faa vor Eksport bedre besørget og faa vor Import billigere, og hvorved vi i det hele kunne forøge Trafikken.

Naar jeg nu skulde sige, hvorfor jeg synes, at det Forslag, som det Mindretal, hvortil jeg hører, har stillet, er det bedste — ja, jeg vil nu ikke sammenligne det med det andet Mindretals Forslag, som ligger for i dette Øjeblik, men med det Forslag, som er vedtaget i Folketinget —, saa er det, fordi efter Mindretallets Forslag deler Trafikken sig; Eksport havnen, som er foreslaaet uddybet, saa at Skibene kunne ligge der, bliver noget for sig, og Import havnen noget for sig. Det har ogsaa den Fordel, at vi ere sikre paa at beholde en isfri Havn. Vi vide alle sammen, at Esbjerg Havns Betydning beror saa uhyre meget paa, at den er isfri. Vi vide, hvilken Betydning det har for Landmandens Produk-

ter, at vi kunne komme frem med vort Flæsk og vort Smør, og det kunne vi komme over Esbjerg. Jeg er nu ikke saa sikker paa, at Forslag Nr. V giver en isfri Havn, men jeg er sikker paa, at Forslag Nr. IV, der er stillet af det Mindretal, hvortil jeg hører, giver en isfri Havn, fordi vi vel beholde Eksport havnen, som den nu er, men den uddybes, Lededæmningen og en Mole skulle rettes, for at der skal blive bedre Plads, der er jo meget større Skibe nu om Stunder, end der var før, og man skal derfor have bedre Plads til Indsejlingen. Men i det hele røre vi ikke ved denne Lededæmning. Jeg ved ikke, hvem der har lavet Lededæmningen eller har fundet paa den, det har formodentlig Vandbygningsdirektøren, men den skal være helt genial, saa udmærket, at den kan holde Havnen fri for Is. Den lade vi staa, saaledes at vi beholde en isfri Havn. Derimod har jeg ikke kunnet finde nogen Sikkerhed for, at vi beholde en isfri Havn, naar vi gaa Øst paa og lægge en Kaj langt imod Øst. Det er for mig af afgørende Betydning for at holde paa det første Mindretals Forslag. Saa komme Indsejlingsforholdene. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har henstillet at henlægge Indsejlingen til et andet vestligere Sted, hvis et saadant efter nærmere Undersøgelse af Ministerens sagkyndige maatte findes forsvarligt, og jeg er sikker paa, at den højtærede Minister med Samvittighedsfuldhed vil tage sig af den Sag. Der er jo bestemt en Indsejling i det forelagte Forslag IV, men jeg er ikke sikker paa, om det er rigtigt, hvad man paastaar, at ved at lave en Fiskerihavn med en Dæmning udad, fik man Indsejlingen meget bedre. Den Indsejling, det er lykkedes at komme til, den vil man i Øjeblikket fastholde, og det er vist meget rigtigt. Men vi kunne ikke se, at det kan skade at gennembyde Dæmningen og saa forlænge den 100 Alen længere ud mod Vest. Det lykkelige Træf, som er sket med Lededæmningen, skulle vi bibeholde og ligesaa en Del af Fiskerihavnen, nemlig Molen, blot skulle vi forlægge Molen længere ud. Jeg skal i øvrigt bemærke, at den Fiskerihavn, som nu ligger der paa 5 Tønder Land, kommer til at ligge temmelig ubenyttet hen, hvis vi gaa til det andet Mindretalsforslag eller til dets Forudsætning, Østprojektet, fordi Indsejlingen til Havnen ikke egner sig for store Skibe. Der er 1,000 Fod Kaj, men i det Øjeblik, vi lave Vesthavnen, faa vi en god Indsej-